

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk (przewodniczący)

SSN Maria Szulc (sprawozdawca)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie ze skargi H. S. o wznowienie postępowania zakończonego
prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w W.
z dnia 9 lutego 2017 r. , sygn. akt IV Ca (...)
w sprawie z powództwa H. S.
przeciwko W. S.
przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w W.
o ustanowienie rozdzielnosci majątkowej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 kwietnia 2018 r.,
zażalenia skarżącej na postanowienie Sądu Okręgowego w W. z dnia 7 lutego
2018 r., sygn. akt IV Ca (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w W. odrzucił na podstawie art.
410 k.p.c. skargę powódki o wznowienie postępowania zakończonego

prawomocnym wyrokiem w sprawie o ustanowienie rozdzielności majątkowej uznając, że nie została oparta na wskazanej w art. 403 § 2 k.p.c. ustawowej podstawie wznowienia. Zwrot wykrycie odnosi się do okoliczności nieujawnionych i nieujawnialnych w postępowaniu wznowianym, a zarówno okoliczności wskazane w dwóch powołanych oświadczeniach świadków złożonych w innej sprawie i dotyczące zmiany przez powódkę zamków do Niepublicznego Zespołu Opieki Zdrowotnej, jak i osoby świadków były jej znane i mogła się na nie powołać przed Sądami obu instancji.

W zażaleniu na powyższe postanowienie skarżąca zarzuciła naruszenie art. 403 § 2 i art. 233 § 1 k.p.c. i wniosła o jego uchylenie lub zmianę.

Prokurator Prokuratury Okręgowej wniosł o oddalenie zażalenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powyższe zarzuty skarżąca uzasadnia twierdzeniem, że nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu z dowodów w postaci oświadczeń świadków, bo ich stan wiedzy ujawnił się dopiero w dniu 27 października 2017 r., a nadto wobec istnienia więzi pokrewieństwa pomiędzy pozwanym i świadkami i pozostawania z powódką w sporze sądowym, było oczywistym faktem, że nie przedstawia w rzetelny sposób rzeczywistego stanu rzeczy.

Zgodnie z art. 403 § 2 k.p.c. można żądać wznowienia w razie późniejszego wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Nowymi okolicznościami faktycznymi lub środkami dowodowymi, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, są takie fakty i dowody, z których strona nie mogła skorzystać w postępowaniu prawomocnie zakończonym i które mają znaczenie dla rozstrzygnięcia. "Wykrycie" natomiast, o którym mowa w art. 403 § 2 k.p.c., odnosi się do okoliczności i dowodów w poprzednim postępowaniu w ogóle nieujawnionych i wówczas nieujawnialnych, bo nieznanymi stronie i dla niej niedostępnymi (por. postanowienie z dnia 26 października 2011 r., III CZ 57/11, nie publ. oraz postanowienie z dnia 25 maja 2011 r., II CZ 20/11, nie publ. i powołane w nim postanowienia). W rezultacie możliwość wznowienia postępowania na podstawie art. 403 § 2 *in fine* k.p.c. jest uzależniona od łącznego zaistnienia trzech przesłanek, po pierwsze - wykrycia po uprawomocnieniu się wyroku nowych faktów

lub dowodów, które istniały w toku postępowania, ale nie zostały w nim powołane, po drugie - możliwości ich wpływu na wynik sprawy oraz po trzecie - niemożności skorzystania z nich przez stronę w poprzednim postępowaniu.

Prawidłowa jest ocena Sądu Okręgowego, że powołane przez skarżącą dowody w postaci oświadczeń złożonych przez dwie osoby w innej sprawie po uprawomocnieniu się wyroku w sprawie wznawianej, nie noszą cechy nowości i nie zostały wykryte w rozumieniu omawianego przepisu. Nie istniały one bowiem w toku postępowania w sprawie wznawianej. Przesłanka natomiast niemożności skorzystania z dowodów przez stronę w poprzednim postępowaniu odnosi się do okoliczności i dowodów wówczas istniejących, nieznanych stronie i dla niej niedostępnych, natomiast nie dotyczy takich okoliczności i dowodów, które powstały po prawomocnym zakończeniu postępowania. Okoliczność uniemożliwienia pozwanemu dostępu do prowadzonego przez powódkę NZOZ, jak sama wskazuje, nie jest okolicznością nową i była podnoszona w sprawie poprzedniej, a ponieważ dotyczy zachowania samej powódki, to była jej niewątpliwie znana. Z treści zażalenia wynika, że znani jej byli również świadkowie, którzy złożyli oświadczenia, a nie zostali powołani z uwagi na ocenę, że ich zeznania nie będą rzetelne i obiektywne. Tak więc, gdyby nawet wbrew treści skargi, jako wskazane nowe dowody traktować nie oświadczenia tych osób a możliwość ich powołania w charakterze świadków w sprawie wznawianej, to nie można przyjąć, że były to dowody stronie nieznanne i niewykrywalne i powódka nie miała obiektywnej możliwości ich powołania w postępowaniu wznawianym. Obawa strony przed, w jej ocenie, nierzetelnym zeznaniem świadka, nie stanowi obiektywnej przeszkody do jego powołania w rozumieniu art. 403 § 1 k.p.c., jeżeli jest on jej znany.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.